

[Inger Stilling Pedersen]

særlige afdelinger eller særlige steder, hvor man får sin straf, samtidig med at man indgår i en behandling.

En anden måde er den, der fremgår af forslaget: at man kan få en behandlingsdom med nogle alternativer, sådan at man ryger ind i den almindelige straf, hvis man ikke overholder det.

Jeg synes, forslaget er et godt initiativ. Jeg skal ikke nævne datoer, for det kan selvfølgelig ikke gøres så hurtigt, men jeg synes, justitsministeren har været meget hurtig, og det vil vi gerne takke for, for vi tror, det er uhyre vigtigt, at vi hurtigt kommer i gang. Det hjælper jo ikke noget at lukke en narkoman ud efter afsøning af et antal ugers, måneders eller halve eller hele års straf, hvis vedkommende så straks begår ny kriminalitet. Det formindsker ikke antallet af indbrud og ting, som så rammer de almindelige borgere.

Jeg håber, vi kan komme så vidt herhjemme også i vores fængselssystem, at vi i langt højere grad anvender behandling, sådan at folk ikke skal vandre ind og ud af fængslerne.

Vi ser også meget gerne, at en overtrædelse får en hurtig konsekvens. Hr. Tom Behnke nævnede, at når en narkoman første gang står til frihedsberøvelse, er der allerede tale om mange forhold, men egentlig skulle man måske meget snarere sætte ind med konsekvenser netop efter første, anden gang – om ikke med fængsel så dog med en eller anden konsekvens.

Jeg tror, det er den eneste vej frem, hvis det skal lykkes at gøre noget, der er til gavn både for de mange borgere, der bliver ramt af den kriminalitet, og selvfølgelig også – og først og fremmest – for de mennesker, der er desperate efter at få deres stoffer, og som derfor må skaffe sig midlerne dertil.

Men jeg synes, Fremskridtspartiet skal have ros for dets forslag, som ligger helt på linje med det, Kristeligt Folkeparti står for.

Til slut igen tak til justitsministeren for hurtig handling.

Tom Behnke (FP):

Hvorfor straffer vi? Hvorfor sanktionerer vi, når folk begår en kriminel handling? Hvorfor skrider vi til tider ind og giver fængselsstraffe?

Det er vel egentlig, fordi vi prøver på at fortælle vedkommende, at det, han har gjort, er forkert, og at han skal lade være med at gøre det igen en anden gang.

Men hvad er det så, der sker i dag, når vi taler om narkomaner, der har begået en kriminel handling? Vi sætter dem i fængsel, hvor der er stort set lige så let adgang til narkotika, som der er ude i det åbne samfund. Problemet er bare, at det er sværere at få narkotikaen ind i fængslerne – der er større risiko for at blive opdaget, når man smugler stofferne ind – og derfor er stofferne meget dyrere i fængslerne, end de er ude i det åbne samfund. Det betyder, at narkomanen fortsætter sit misbrug og får oparbejdet en enorm gæld, mens han sidder i fængsel.

Hvad gør en narkoman, der er blevet løsladt og har en enorm gæld? Ja, vi ved allerede i dag, at hvis narkomaner ikke betaler deres gæld til tiden, bliver de udsat for særdeles grov vold. Indimellem sker det endda, at nogle bliver forsøgt slået ihjel, fordi de ikke betaler deres gæld til tiden.

Det ved en narkoman, der har været i fængsel. Han ved godt, at den dag, hvor han bliver løsladt, skal gælden betales. Hvor skaffer en narkoman 30-40.000 kr. fra? Bistandskontoret vil i hvert fald ikke give ham pengene. Tilbage er der kun én mulighed, og det er fornyet kriminalitet. Så er spørgsmålet, om vi har opnået det, vi ønskede, ved at give narkomanen den sanktion, der hedder fængsel. Om vi har formået at fortælle narkomanen, at det var en skidt gerning, han gjorde, og at han aldrig må gøre det igen.

Nej, det har vi netop ikke opnået ved at sætte ham i fængsel. Tværtimod tvinger vi – og jeg bruger bevidst ordet tvinger – narkomanen til fornyet kriminalitet, samme dag han bliver løsladt. Altså gør vi det stik modsatte af, hvad vi egentlig ville med lovgivningen. Vi løser ikke problemerne, vi fjerner blot narkomanen fra det åbne samfund for en periode, indtil han bliver løsladt og fortsætter kriminaliteten.

Den problemstilling vil vi gerne gøre op med, og det vil vi med det foreliggende forslag. Elementerne i forslaget er, at der ligger en gulderod foran narkomanen til at vælge afvænnings i stedet for fængselsstraf. Men når narkomanen har valgt at gå i behandling, ligger stokken og venter, for hvis narkomanen så vil springe fra behandlingen, skal vedkommende direkte ind og afsone sin fængselsstraf, og der skal ikke gives rabat overhovedet. Det skal altså ikke være således, at hvis man er blevet idømt f.eks.